

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1983 Nr. 66

A. TITEL

*Overeenkomst inzake de middelen om de onrechtmatige invoer, uitvoer
of eigendomsoverdracht van culturele goederen te verbieden en te
verhinderen;
Parijs, 17 november 1970*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van de Overeenkomst zijn geplaatst in *Trb.* 1972, 50.

Op blz. 11 van dat Tractatenblad dient in artikel 7, letter 6(ii), zevende regel „*légalement*” te worden gelezen in plaats van „*égalelement*”.

C. VERTALING

**Overeenkomst inzake de middelen om de onrechtmatige invoer, uitvoer
en eigendomsoverdracht van culturele goederen te verbieden en te
verhinderen**

De Algemene Vergadering van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, bijeengekomen te Parijs in haar zestiende zitting, van 12 oktober tot 14 november 1970,

Herinnerend aan het belang van de bepalingen vervat in de Verklaring van de beginselen van internationale culturele samenwerking die de Algemene Vergadering in haar veertiende zitting heeft aangenomen,

Overwegende dat de uitwisseling van culturele goederen tussen de volken voor wetenschappelijke, culturele en opvoedkundige doeleinden de kennis van de beschaving van de mens vergroot, het culturele leven van alle volken verrijkt en leidt tot wederzijds begrip en wederzijdse waardering tussen de volken,

Overwegende dat culturele goederen van fundamenteel belang zijn voor de beschaving en de nationale cultuur en dat hun werkelijke waarde alleen kan worden beseft wanneer men beschikt over zo volledig mogelijke gegevens betreffende hun herkomst, hun geschiedenis en hun omgeving,

Overwegende dat het de plicht is van elke Staat de culturele goederen die zich op zijn grondgebied bevinden te beschermen tegen de gevaren van diefstal, heimelijke opgraving en onrechtmatige uitvoer,

Overwegende dat het, ten einde deze gevaren af te wenden, noodzakelijk is dat elke Staat zich in toenemende mate bewust wordt van zijn morele plicht zijn eigen cultureel erfgoed en dat van alle volken te eerbiedigen,

Overwegende dat musea, bibliotheken en archieven, als culturele instellingen, dienen te waarborgen dat hun verzamelingen worden aangelegd in overeenstemming met algemeen erkende morele beginselen,

Overwegende dat de onrechtmatige invoer, uitvoer en eigendomsoverdracht van culturele goederen een belemmering vormen voor dit wederzijdse begrip tussen de volken, dat de UNESCO volgens haar opdracht dient te bevorderen door de betrokken Staten het sluiten van daartoe strekkende internationale overeenkomsten aan te bevelen,

Overwegende dat de bescherming van het culturele erfgoed alleen doeltreffend kan zijn als zij zowel nationaal als internationaal wordt georganiseerd in nauwe samenwerking tussen de betrokken Staten,

Overwegende dat de Algemene Vergadering van de UNESCO hiertoe in 1964 een aanbeveling heeft aangenomen,

Thans behandelende verdere voorstellen inzake middelen om de onrechtmatige invoer, uitvoer en eigendomsoverdracht van culturele goederen te verbieden en te verhinderen, welke als punt 19 op de agenda van de zitting voorkomen,

Besloten hebbende, op haar vijftiende zitting, dat deze aangelegenheid het onderwerp van een internationale overeenkomst dient te zijn,

Aanvaardt deze Overeenkomst op 14 november 1970.

Artikel 1

Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder de term „culturele goederen” verstaan goederen die om godsdienstige of wereldlijke redenen door elke Staat zijn aangewezen als belangrijk voor de oudheidkunde, de prehistorie, de geschiedenis, de letterkunde, de kunst of de wetenschap en die behoren tot de volgende categorieën:

(a) zeldzame verzamelingen en exemplaren van fauna, flora, mineralen en anatomie en voorwerpen van paleontologisch belang;

(b) voorwerpen die betrekking hebben op de geschiedenis, met inbegrip van de geschiedenis van wetenschap en technologie en de krijgs- en maatschappijgeschiedenis, alsmede op het leven van nationale leiders, denkers, wetenschapsbeoefenaars en kunstenaars en op gebeurtenissen van nationaal belang;

(c) de oogst van oudheidkundige opgravingen (zowel rechtmatige als heimelijke) of van oudheidkundige vondsten;

(d) delen van artistieke of historische monumenten of oudheidkundige plaatsen die niet in hun geheel bewaard zijn gebleven;

(e) antieke voorwerpen van meer dan honderd jaar oud, zoals inscripties, munten en gegraveerde zegels;

(f) voorwerpen van etnologisch belang;

(g) goederen van artistiek belang, zoals:

(i) afbeeldingen, schilderijen en tekeningen die geheel met de hand zijn gemaakt, onverschillig op welke ondergrond en van welke materialen ze ook zijn vervaardigd (met uitzondering van produkten van industriële vormgeving en met de hand versierde fabrieksgoederen);

(ii) oorspronkelijke beelden en oorspronkelijk beeldhouwwerk, van welk materiaal ook;

(iii) oorspronkelijke gravures, prenten en lithografieën;

(iv) assemblages en montages van welk materiaal ook, die oorspronkelijke kunstwerken zijn;

(h) zeldzame manuscripten en wiegedrukken, oude boeken, documenten en publikaties van bijzonder belang (historisch, artistiek, wetenschappelijk, letterkundig, enz.) afzonderlijk of in verzamelingen;

(i) postzegels, belastingzegels en soortgelijke zegels, afzonderlijk of in verzamelingen;

(j) archieven, met inbegrip van geluids-, foto- en filmarchieven;

(k) meubelstukken van meer dan honderd jaar oud en oude muziekinstrumenten.

Artikel 2

1. De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst zijn van oordeel dat de onrechtmatige invoer, uitvoer en eigendomsoverdracht van culturele goederen tot de voornaamste oorzaken behoren van de verarming

van het culturele erfgoed van de landen van oorsprong van deze goederen en dat internationale samenwerking een van de meest doeltreffende middelen vormt om de culturele goederen van elk land te beschermen tegen de daaruit voortvloeiende gevaren.

2. Derhalve verbinden de Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst zich ertoe deze praktijken tegen te gaan met de te hunner beschikking staande middelen, met name door de oorzaken ervan weg te nemen, door een einde te maken aan de huidige praktijken en door de vereiste maatregelen tot herstel te helpen treffen.

Artikel 3

De invoer, uitvoer of eigendomsoverdracht van culturele goederen die geschiedt in strijd met de bepalingen welke ingevolge deze Overeenkomst door de Staten die daarbij partij zijn, zijn vastgesteld, is onrechtmatig.

Artikel 4

De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst erkennen dat, voor de toepassing van de Overeenkomst, de tot de volgende categorieën behorende goederen deel uitmaken van het culturele erfgoed van elke Staat:

(a) culturele goederen voortgebracht door de individuele of collectieve scheppingskracht van onderdanen van de betrokken Staat en culturele goederen die van belang zijn voor de betrokken Staat en die zijn voortgebracht op het grondgebied van die Staat door onderdanen van een andere Staat of door staatloze personen die binnen dat grondgebied verblijven;

(b) culturele goederen gevonden binnen het nationale grondgebied;

(c) culturele goederen die met toestemming van de bevoegde autoriteiten van het land van oorsprong van deze goederen zijn verworven door oudheidkundige, etnologische of natuurwetenschappelijke teams;

(d) culturele goederen die het voorwerp zijn geweest van een vrijwillig overeengekomen uitwisseling;

(e) culturele goederen die met toestemming van de bevoegde autoriteiten van het land van oorsprong van deze goederen zijn ontvangen als gift of op wettige wijze zijn aangekocht.

Artikel 5

Ter bescherming van hun culturele goederen tegen onrechtmatige invoer, uitvoer en eigendomsoverdracht, verbinden de Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst zich ertoe, indien zodanige diensten niet

reeds bestaan, op hun grondgebied op de aan elk land eigen wijze een of meer nationale diensten in te stellen voor de bescherming van het culturele erfgoed, waaraan voldoende deskundig personeel is verbonden om de volgende taken naar behoren te kunnen verrichten:

(a) het leveren van een bijdrage tot het opstellen van ontwerpen van wet en van regelingen ter bescherming van het culturele erfgoed en, in het bijzonder, ter verhindering van de onrechtmatige invoer, uitvoer en eigendomsoverdracht van belangrijke culturele goederen;

(b) het opstellen en bijhouden, op basis van een nationale inventarisatie van te beschermen goederen, van een lijst van belangrijke culturele goederen in openbaar of particulier bezit, waarvan de uitvoer een aanzienlijke verarming van het nationale culturele erfgoed zou betekenen;

(c) het bevorderen van de ontwikkeling of de vestiging van wetenschappelijke en technische instellingen (musea, bibliotheken, archieven, laboratoria, ateliers, enz.) die nodig zijn om het behoud en de toegankelijkheid van culturele goederen te verzekeren;

(d) het organiseren van het toezicht op oudheidkundige opgravingen, het waarborgen dat bepaalde culturele goederen „in situ” behouden blijven en het beschermen van bepaalde terreinen die zijn gereserveerd voor later oudheidkundig onderzoek;

(e) het opstellen, ten behoeve van betrokkenen (conservatoren, verzamelaars, antiekhandelaren enz.), van regels waarin de ethische beginselen uit deze Overeenkomst worden uitgewerkt, en te waken over de naleving van die regels;

(f) het nemen van vormende maatregelen ter stimulering en ontwikkeling van de eerbied voor het culturele erfgoed van alle Staten en het op ruime schaal bekendheid geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst;

(g) ervoor te zorgen dat voldoende ruchtbaarheid wordt gegeven aan elke verdwijning van culturele goederen.

Artikel 6

De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst verbinden zich:

(a) een certificaat te gaan gebruiken, waarin de uitvoerende Staat verklaart dat de uitvoer van de betrokken culturele goederen is toegestaan. Alle culturele goederen die overeenkomstig de voorschriften worden uitgevoerd, dienen van zulk een certificaat vergezeld te gaan;

(b) de uitvoer van culturele goederen uit hun grondgebied te verbieden, tenzij het bovengenoemde certificaat van uitvoer deze goederen begeleidt;

(c) met passende middelen dit verbod algemeen bekend te maken, vooral onder degenen van wie kan worden aangenomen dat zij culturele goederen zullen uitvoeren of invoeren.

Artikel 7

De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst verbinden zich:

(a) de noodzakelijke maatregelen te nemen, strokend met de nationale wetgeving, ten einde te voorkomen dat musea en soortgelijke instellingen binnen hun grondgebied culturele goederen, afkomstig uit een andere Staat die partij is bij deze Overeenkomst, verwerven, die onrechtmatig zijn uitgevoerd na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst in de betrokken Staten. Zo mogelijk, de Staat van oorsprong die partij is bij deze Overeenkomst in kennis te stellen van het aanbod van zodanige culturele goederen, die onrechtmatig zijn verwijderd uit die Staat na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst in beide Staten;

(b) (i) de invoer te verbieden van culturele goederen onvreemd uit een museum of een godsdienstig of wereldlijk openbaar monument of soortgelijke instelling in een andere Staat die partij is bij deze Overeenkomst na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst voor de betrokken Staten, mits zodanige goederen staan geregistreerd als behorend tot de inventaris van die instelling;

(ii) op verzoek van de Staat van oorsprong die partij is bij deze Overeenkomst, passende stappen te doen om zodanige goederen, die zijn gestolen en ingevoerd na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst voor beide betrokken Staten, in beslag te nemen en terug te geven, mits evenwel de verzoekende Staat een passende vergoeding betaalt aan de verkrijger te goeder trouw of rechthebbende van het goed. Verzoeken om inbeslagneming en teruggave moeten worden gedaan langs diplomatieke weg. De Partij die het verzoek doet, verschafft op haar kosten de nodige documenten en andere bewijsstukken ter staving van haar eis tot inbeslagneming en teruggave. De Partijen vorderen geen douanerechten, noch betaling van andere kosten, op culturele goederen die ingevolge dit artikel worden terugggegeven. Alle onkosten verbonden aan de teruggave en de terugzending van de culturele goederen komen ten laste van de Partij die het verzoek doet.

Artikel 8

De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst verbinden zich ertoe straffen of bestuursrechtelijke sancties op te leggen aan personen die aansprakelijk zijn voor overtreding van de verbodsbepalingen bedoeld in de artikelen 6, letter (b) en 7, letter (b).

Artikel 9

Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst en waarvan het culturele erfgoed wordt bedreigd door roof van oudheidkundige of etnologische goederen, kunnen een beroep doen op andere Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst en die daarbij zijn betrokken. De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst verbinden zich ertoe in deze omstandigheden deel te nemen aan een gezamenlijke internationale actie om de nodige concrete maatregelen, waaronder het toezicht op uitvoer en invoer en de internationale handel in de betrokken specifieke goederen, vast te stellen en uit te voeren. In afwachting van overeenstemming, treft elke betrokken Staat voor zover mogelijk voorlopige maatregelen om te voorkomen dat onherstelbare schade wordt toegebracht aan het culturele erfgoed van de Staat die het verzoek doet.

Artikel 10

De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst verbinden zich:

(a) door onderwijs, voorlichting en waakzaamheid, de overdracht van culturele goederen die onrechtmatig zijn weggevoerd uit Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst te beperken en, op een wijze die is aangepast aan de situatie van elk land, antiekhandelaren onder bedreiging van straf of bestuursrechtelijke sancties te verplichten een register bij te houden, daarin de oorsprong van elk cultureel goed, de namen en adressen van de verkoper, een beschrijving en prijs van elk verkocht stuk te noteren, en de koper van de culturele goederen in kennis te stellen van het uitvoerverbod waaraan zodanige goederen onderworpen kunnen zijn:

(b) door middel van onderwijs te trachten het publiek bewust te maken van de waarde van culturele goederen en van de bedreiging van het culturele erfgoed door diefstal, heimelijke opgravingen en onrechtmatige uitvoer.

Artikel 11

De uitvoer en eigendomsoverdracht van culturele goederen onder dwang, rechtstreeks of niet rechtstreeks voortvloeiend uit de bezetting van een land door een vreemde mogendheid, worden als onrechtmatig beschouwd.

Artikel 12

De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst eerbiedigen het culturele erfgoed binnen de grondgebieden voor welke internationale betrekkingen zij verantwoordelijk zijn en nemen alle passende maatregelen om de onrechtmatige invoer, uitvoer en eigendomsoverdracht van culturele goederen in zodanige gebieden te verbieden en te verhinderen.

Artikel 13

De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst verbinden zich voorts, overeenkomstig de wetten van elke Staat:

(a) met alle passende middelen eigendomsoverdracht van culturele goederen te verhinderen die de onrechtmatige invoer of uitvoer van zodanige goederen zou kunnen bevorderen;

(b) erop toe te zien dat hun bevoegde diensten samenwerken om te bevorderen dat onrechtmatig uitgevoerde culturele goederen zo spoedig mogelijk teruggegeven worden aan de gerechtigde;

(c) rechtsvorderingen toe te staan van of vanwege de rechtmatige eigenaar voor het herkrijgen van verloren of gestolen culturele goederen;

(d) het onaantastbare recht te erkennen van elke Staat die partij is bij deze Overeenkomst bepaalde culturele goederen tot onvervreemdbaar monument te verklaren, hetgeen medebrengt dat deze goederen derhalve ipso facto niet mogen worden uitgevoerd, en eraan mede te werken dat zodanige goederen weer in het bezit komen van de betrokken Staat, in gevallen waarin zij toch zijn uitgevoerd.

Artikel 14

Ten einde de onrechtmatige uitvoer te verhinderen en te voldoen aan de verplichtingen voortvloeiend uit de toepassing van deze Overeenkomst, voorziet elke Staat die partij is bij deze Overeenkomst, naar vermogen, de nationale diensten tot bescherming van zijn culturele erfgoed van voldoende geldmiddelen en stelt hij hiertoe, zo nodig, een fonds in.

Artikel 15

Geen enkele bepaling in deze Overeenkomst belet Staten die daarbij partij zijn onderling bijzondere overeenkomsten te sluiten of reeds gesloten overeenkomsten te blijven toepassen betreffende de teruggave van culturele goederen die vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst voor de betrokken Staten zijn weggevoerd van het grondgebied van oorsprong, onverschillig om welke reden.

Artikel 16

De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst verstrekken in hun periodieke verslagen, die worden voorgelegd aan de Algemene Vergadering van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur op door deze Vergadering vast te stellen tijdstippen en wijze, inlichtingen over de bepalingen in wetten en besluiten die zij

hebben genomen en over andere maatregelen die zij hebben genomen ter uitvoering van deze Overeenkomst, alsmede bijzonderheden over de op dit gebied opgedane ervaring.

Artikel 17

1. De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst kunnen een beroep doen op technische bijstand van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, met name ten aanzien van:

- (a) voorlichting en onderwijs;
- (b) overleg en deskundig advies;
- (c) coördinatie en goede diensten.

2. De Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur kan eigener beweging onderzoek verrichten en studies publiceren over aangelegenheden die betrekking hebben op het ongeoorloofde verkeer in culturele goederen.

3. Hiertoe kan de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur ook een beroep doen op de medewerking van bevoegde niet-gouvernementele organisaties.

4. De Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur kan eigener beweging de Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst voorstellen doen over de toepassing van de Overeenkomst.

5. Op verzoek van ten minste twee Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst en die betrokken zijn bij een geschil over de toepassing ervan, kan de UNESCO haar goede diensten aanbieden om een schikking tussen hen te bereiken.

Artikel 18

Deze Overeenkomst is opgesteld in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk gezaghebbend.

Artikel 19

1. Deze Overeenkomst dient, overeenkomstig hun onderscheiden constitutionele procedures, door de Staten die lid zijn van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur te worden bekrachtigd of aanvaard.

2. De akten van bekrachtiging of aanvaarding worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur.

Artikel 20

1. Deze Overeenkomst staat open voor toetreding door alle Staten die geen lid zijn van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur en die door het Dagelijks Bestuur van de Organisatie zijn uitgenodigd toe te treden.

2. Toetreding geschiedt door nederlegging van een akte van toetreding bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur.

Artikel 21

Deze Overeenkomst treedt in werking drie maanden na de datum van nederlegging van de derde akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding, doch slechts ten aanzien van die Staten die hun onderscheiden akten op of voor dat tijdstip hebben nedergelegd. Ten aanzien van iedere andere Staat treedt zij in werking drie maanden na de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding.

Artikel 22

De Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst erkennen dat de Overeenkomst niet alleen van toepassing is op het moederland, maar ook op alle grondgebieden voor welke internationale betrekkingen zij verantwoordelijk zijn; zij verbinden zich zo nodig overleg te plegen met de Regeringen of andere bevoegde autoriteiten van deze grondgebieden op het tijdstip van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding of eerder, ten einde de toepassing van de Overeenkomst op deze grondgebieden te verzekeren en geven de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur kennis van de grondgebieden waarop de Overeenkomst wordt toegepast, welke kennisgeving van kracht wordt drie maanden na de datum van ontvangst.

Artikel 23

1. Elke Staat die partij is bij deze Overeenkomst kan haar opzeggen zowel voor zichzelf als voor een grondgebied voor welks internationale betrekkingen hij verantwoordelijk is.

2. Van de opzegging wordt kennis gegeven door middel van een schriftelijke verklaring, die dient te worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur.

3. De opzegging wordt van kracht twaalf maanden na ontvangst van de akte van opzegging.

Artikel 24

De Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur stelt de Lid-Staten van de Organisatie, de Staten die geen lid zijn van de Organisatie, zoals bedoeld in artikel 20, alsmede de Verenigde Naties in kennis van de nederlegging van alle akten van bekrachtiging, aanvaarding en toetreding bedoeld in de artikelen 19 en 20, en van de kennisgevingen en opzeggingen bedoeld in de artikelen 22 en 23.

Artikel 25

1. Deze Overeenkomst kan worden herzien door de Algemene Vergadering van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur. Een herziening bindt evenwel slechts de Staten die partij worden bij de overeenkomst houdende voorziening.

2. Indien de Algemene Vergadering een nieuwe overeenkomst aanvaardt ter gehele of gedeeltelijke herziening van deze Overeenkomst, zal, tenzij de nieuwe overeenkomst anders bepaalt, deze Overeenkomst met ingang van de datum waarop de nieuwe overeenkomst houdende herziening van kracht wordt, niet langer openstaan voor bekrachtiging, aanvaarding of toetreding.

Artikel 26

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, wordt deze Overeenkomst op verzoek van de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur geregistreerd bij het secretariaat van de Verenigde Naties.

GEDAAN te Parijs, de 17de november 1970, in twee authentieke exemplaren, die zijn voorzien van de handtekening van de Voorzitter van de zestiende zitting van de Algemene Vergadering en van de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, die zullen worden nedergelegd in het archief van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur en waarvan een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift zal worden toegezonden aan alle Staten bedoeld in de artikelen 19 en 20, alsmede aan de Verenigde Naties.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van de Overeenkomst, welke naar behoren is aangenomen door de Algemene Vergadering van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur tijdens haar zestiende zitting, welke te Parijs werd gehouden en op 14 november 1970 gesloten werd verklaard.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekeningen hebben gezet, heden de zeventiende november 1970.

De Voorzitter van de Algemene Vergadering: De Directeur-Generaal:
(w.g.) ATILIO DELL'ORO MAINI (w.g.) RENE MAHEU

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1972, 50.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1972, 50.

Behalve de aldaar genoemde hebben in overeenstemming met artikel 19, tweede lid, van de Overeenkomst de volgende Staten een akte van bekrachtiging of aanvaarding bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur nedergelegd:

Kameroen	24 mei 1972
Koeweit	22 juni 1972
Khmerrepubliek	26 september 1972
Joegoslavië	3 oktober 1972
Mexico	4 oktober 1972
Niger	16 oktober 1972
Libië	9 januari 1973
Argentinië	11 januari 1973
Irak	12 februari 1973
Brazilië	16 februari 1973
de Dominicaanse Republiek	7 maart 1973
Egypte	5 april 1973
Panama	13 augustus 1973
de Duitse Democratische Republiek	16 januari 1974
Polen	31 januari 1974
Algerije	24 juni 1974
Zaire	23 september 1974
Jordanië	15 maart 1974
Iran	27 januari 1975
Syrië	21 februari 1975
Tunesië	10 maart 1975
Nepal	23 juni 1976
Saoedi-Arabië	8 september 1976
Bolivia	4 oktober 1976
India	24 januari 1977

Tsjechoslowakije ¹⁾	14 februari 1977
Nicaragua	19 april 1977
Qatar	20 april 1977
Mauritanië	27 april 1977
Tanzania	2 augustus 1977
Uruguay	9 augustus 1977
el Salvador	20 februari 1978
Mauritius	27 februari 1978
Canada	28 maart 1978
Oman	2 juni 1978
Italië	2 oktober 1978
Hongarije ²⁾	23 oktober 1978
Guinee	18 maart 1979
Honduras	19 maart 1979
Cyprus	19 oktober 1979
Peru	24 oktober 1979
Cuba ³⁾	30 januari 1980
Sri Lanka	7 april 1981
Turkije	21 april 1981
Pakistan	30 april 1981
Griekenland	5 juni 1981
Korea	14 februari 1983

1) Onder de volgende verklaring:

"Accepting the Convention, the Government of the Czechoslovak Socialist Republic wishes to declare that preservation of the state of dependence of certain countries from which the provisions of Articles 12, 22 and 23 proceed is in contradiction with the contents and objective of the Declaration of the United Nations General Assembly No. 1514 on the granting of independence to colonial countries and nations of 14 December 1960. The Government of the Czechoslovak Socialist Republic further declares in connexion with Article 20 that the Convention, according to the problems it regulates, should be open also to non-Member States of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization without the need of invitation by the Executive Council of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization".

2) Onder de volgende verklaring:

"Articles 12, 22 and 23 of the Convention contradict United Nations General Assembly resolution 1514 (XV) of 14 December 1960, which proclaimed the necessity of bringing to a speedy and unconditional end colonialism in all its forms and manifestations.

Article 20 of the Convention is not in conformity with the principle of the sovereign equality of States; in view of the matters it regulates, the Convention should be open to all States without restriction." (*vertaling*)

3) Onder de volgende verklaring:

"The Government of the Republic of Cuba considers that the implementation of the provisions contained in Articles 22 and 23 of the Convention is contrary to the Declaration on Granting Independence to Colonial Countries and Peoples (Resolution 1514) adopted by the United Nations General Assembly on 14 December 1960, which proclaims the necessity of bringing to a speedy and unconditional end colonialization in all its forms and manifestations." (*vertaling*)

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1972, 50.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1972, 50.

Voor het op 16 november 1945 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1981, 235.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1981, 174.

In het kader van de UNESCO is nog tot stand gekomen op 16 november 1972 te Parijs de Overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld. Tekst en vertaling van die Overeenkomst zijn geplaatst in *Trb.* 1973, 155; zie ook *Trb.* 1983, 67.

Het Koninkrijk der Nederlanden is niet Partij bij die Overeenkomst.

Voorts is op 6 mei 1969 te Londen tot stand gekomen de Europese Overeenkomst inzake de bescherming van het archeologische erfgoed. Het Koninkrijk der Nederlanden heeft die Overeenkomst niet ondertekend.

Uitgegeven de *negentiende* april 1983.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. VAN DEN BROEK